

Latukasvona Heikki Kallio

Ladun hallituksen jäsen Heikki Kallio on henkeen ja vereen metsäihminen. Eläkkeellä olevana hänen aikansa kuluu ja on kulunut jo usean kymmenen vuoden ajan oman metsän kunnostamisessa ja raivaamisessa. Metsä, lähes 30 ha, sijaitsee Isossakyrössä ja siellä riittää yhdelle ihmiselle töitä syksystä juhannukseen. Kuusentaimia istutetaan ja tarvittaessa niitetään heinäkasvillisuutta, etteivät taimikot tukehdu.

Keväällä hän seuraa käärmeiden nousua nousupaikoille. Käärmeet pitävät taimia syövä myyräkannan kurissa. Yhtään käärmettä hän ei ole elämässään tappanut, eikä mikään niistä ole häntä purrut. Metsässä hän ei muutenkaan pelkää, vaikka samalla alueella on nähty karhu, joka ajoi hirveä takaa.

Isossakyrössä hän on myös lapsuutensa viettänyt ja sieltä maailmalle lähtenyt. Tekninen koulu, sähköasentajapuoli, tuli käytyä kotoa käsin Vaasassa ja varsinainen koti- ja työpaikka on sen jälkeen ollut Vaasassa. Lapsuus kului normaaleissa poikien leikeissä, hiihtäen, pallopeleissä ja luistellussa. Lapsia omaan perheeseen syntyi tyttö ja poika, kumpikin jo yli 40, ja lapsenlapsia on Heikillä ja vaimollaan neljä.

Heikki on ahkera talkooporukan jäsen. ”Pysy kunnossa, ja kunnan alamäki on lievempää, kun tekee ruumiillista työtä ja liikkuu raikkaassa ulkoilmassa”, sanoo 70-ikävuottaan lähestyvä latulainen. Talkooporukka on mukavaa, mutta Heikki toivoo, että nuorempaa väkeä saataisiin mukaan.

Ladun jäsen hän on ollut lähes yhdistyksen syntymisestä alkaen. Vaimonsa kanssa hän osallistuu yhdistyksen järjestämille matkoille, mutta myös etelään (Rhodokselle, Teneriffalle jne.) on lomamatkoja tehty. ”Luonnossa saa olla itsekseen, kukaan ei kysele mitään, enkä kaipaa kaveria. Jos sinne ei pääse, on kuin olisi kipeä”, sanoo Heikki Kallio.